

BELEIDSREGELS HERZIENING, INTREKKING EN TERUGVORDERING WET INVESTEREN IN JONGEREN (WIJ)

Het college van burgemeester en wethouders,

Gelet op de artikelen 21, 37, 40, 44 en 54 tot en met 56 Wet investeren in jongeren (WIJ) en titel 4.4 Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Besluit:

Vast te stellen de Beleidsregels herziening, intrekking en terugvordering Wet investeren in jongeren (WIJ)

Artikel I

De Beleidsregels herziening, intrekking en terugvordering Wet investeren in jongeren (WIJ) wordt als volgt ingevuld:

Beleidsregels herziening, intrekking en terugvordering Wet investeren in jongeren Helmond

Algemeen

1. Algemeen

Burgemeester en wethouders maken gebruik van de bevoegdheid tot:

- a. het herzien of intrekken van het vaststellingsbesluit van de inkomensvoorziening ingevolge artikel 40 lid 3 en lid 4 van de Wet investeren in jongeren (WIJ);
- b. het terugvorderen van ten onrechte verleende kosten van de inkomensvoorziening zoals neergelegd in de artikelen 54 tot en met 56 van de WIJ;
- c. het herzien of intrekken van een aan de jongere gedaan werkleeraanbod ingevolge artikel 21 onderdeel a en b van de WIJ.

Herziening en intrekking

2. Herziening of intrekking van het vaststellingsbesluit van de inkomensvoorziening of van het werkleeraanbod

- a. Een besluit tot vaststelling van de inkomensvoorziening wordt herzien of ingetrokken indien:

1. het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting, bedoeld in artikel 30c, tweede of derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van inkomensvoorziening; of
 2. anderszins de inkomensvoorziening ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend.
- b. Een aan de jongere gedaan werkleeraanbod wordt herzien of ingetrokken indien:
1. wijziging optreedt in de omstandigheden, krachten of bekwaamheden van de jongere;
 2. de jongere niet voldoet aan een of meer op hem rustende verplichtingen als bedoeld in hoofdstuk 5 van de WIJ en hem dit te verwijten valt.
- c. Van het nemen van een herzienings- of intrekkingbesluit kan op grond van dringende redenen worden afgezien.

Terugvordering

3. Terugvordering

De kosten van de inkomensvoorziening worden teruggevorderd in de gevallen zoals vermeld in deze beleidsregels.

4. Ten onrechte verleende inkomensvoorziening

Burgemeester en wethouders vorderen de kosten van de inkomensvoorziening terug van de belanghebbende voor zover deze inkomensvoorziening:

- a. ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend;
- b. op grond van artikel 37 WIJ bij wijze van voorschot is verleend en nadien is vastgesteld dat geen recht op inkomensvoorziening bestaat;
- c. anderszins onverschuldigd is betaald, omdat de jongere naderhand met betrekking tot de periode waarover de inkomensvoorziening is verleend, over in aanmerking te nemen vermogen of inkomen beschikt of kan beschikken; of
- d. anderszins onverschuldigd is betaald voor zover de belanghebbende dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen;
- e. terugvordering als bedoeld onder d. vindt niet plaats, indien de betreffende kosten zijn gemaakt meer dan twee jaar vóór de datum van verzending van het besluit tot terugvordering;
- f. van de in artikel 54 lid 4 tweede volzin WIJ neergelegde bevoegdheid tot bruto-terugvordering moet worden afgezien, indien sprake is van een vordering die is ontstaan buiten toedoen van de belanghebbende en deze niet kan worden verweten dat de vordering niet reeds is voldaan in het kalenderjaar waarop deze betrekking heeft.

5. Terugvordering van echtgenoten

- a. Indien de inkomensvoorziening overeenkomstig een norm als bedoeld in artikel 28, eerste lid, WIJ had moeten worden verleend, maar zulks achterwege is gebleven, omdat de jongere de verplichtingen, bedoeld in artikel 44 WIJ, of artikel 30c, tweede lid of derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, niet of niet behoorlijk is nagekomen, worden de kosten van de

inkomensvoorziening mede teruggevorderd van de persoon met wiens middelen bij de verlening van de inkomensvoorziening rekening had moeten worden gehouden.

- b. De in sub a bedoelde persoon is mede hoofdelijk aansprakelijk voor de terugbetaling van kosten van de inkomensvoorziening die worden teruggevorderd.

6. Afzien van het nemen van een terugvorderingbesluit

Burgemeester en wethouders zien af van het nemen van een terugvorderingsbesluit indien hiertoe een dringende reden aanwezig is.

Kwijtschelding

7. Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

In afwijking van beleidsregel nummer 4 en 5 kunnen burgemeester en wethouders besluiten tot gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van de teruggevorderde kosten van de inkomensvoorziening indien:

- a. redelijkerwijs te voorzien is dat de belanghebbende niet zal kunnen voortgaan met het betalen van zijn schulden, en
- b. redelijkerwijs te voorzien is dat een schuldregeling met betrekking tot alle vorderingen, behoudens de in beleidsregel 8 onder b. bedoelde vorderingen, van de overige schuldeisers zonder een zodanig besluit niet tot stand zal komen, en
- c. de vordering van de gemeente wegens teruggevorderde kosten van de inkomensvoorziening ten minste zal worden voldaan naar evenredigheid met de vorderingen van de schuldeisers van gelijke rang.

8. Afzien van kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

Van kwijtschelding als bedoeld in beleidsregel nummer 7 wordt afgezien indien:

- a. de terugvordering van de kosten van de inkomensvoorziening het gevolg is van verwijtbaar gedrag van de belanghebbende;
- b. de vordering wordt gedekt door pand of hypotheek op een goed of goederen, behoudens voor zover de vordering niet op die goederen verhaald kan worden.

9. Inwerkingtreding van het besluit tot afzien van terugvordering wegens schuldenproblematiek

Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering wordt niet genomen voordat een schuldregeling tot stand is gekomen.

10. Intrekking kwijtscheldingsbesluit schuldenproblematiek

Het besluit tot het gedeeltelijk afzien van terugvordering of tot het gedeeltelijk afzien van verdere terugvordering wordt ingetrokken of ten nadele van de belanghebbende gewijzigd indien:

- a. niet binnen twaalf maanden nadat dat besluit is bekendgemaakt, een schuldregeling is tot stand gekomen;
- b. de belanghebbende zijn schuld aan de gemeente niet overeenkomstig de schuldregeling voldoet; of

- c. onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een ander besluit zou hebben geleid.

11. Kwijtschelding na het voldoen aan de betalingsverplichting

In afwijking van beleidsregel nummer 4 kunnen burgemeester en wethouders besluiten van terugvordering of van verdere terugvordering af te zien, indien de belanghebbende:

- a. gedurende vijf jaar volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan;
- b. gedurende vijf jaar niet volledig aan zijn betalingsverplichtingen heeft voldaan, maar het achterstallige bedrag over die periode, vermeerderd met de daarover verschuldigde wettelijke rente en de op de invordering betrekking hebbende kosten, alsnog heeft betaald;
- c. gedurende vijf jaar geen betalingen heeft verricht en niet aannemelijk is dat hij deze op enig moment zal gaan verrichten; of
- d. een bedrag, overeenkomend met ten minste 50% van de restsom in één keer aflost.

12. Verkorting van de periode van voldoen aan betalingsverplichting

De in beleidsregel nummer 11 genoemde termijn is drie jaar indien het de aflossing van leenbijstand betreft, met uitzondering de leenbijstand ten behoeve van schulden.

13. Verlenging van de periode van voldoen aan betalingsverplichting

De in beleidsregel nummer 11 genoemde termijn is tien jaar indien het de aflossing van fraudevorderingen betreft. Tevens mag er geen sprake zijn van het ontstaan van een nieuwe fraudevordering in die periode.

14. Geen kwijtschelding na voldoen aan betalingsverplichting

Kwijtschelding als bedoeld in beleidsregel nummer 11 vindt niet plaats ten aanzien van vorderingen welke door pand of hypotheek op een goed of goederen zijn gedekt, behoudens voor zover zij niet op die goederen verhaald kunnen worden.

Invordering van teruggevorderde kosten van de inkomensvoorziening

15. Terugvorderingsbesluit

- 1. In de beschikking tot terugvordering van de kosten van de inkomensvoorziening vermelden burgemeester en wethouders in elk geval:
 - a. tot welk bedrag en over welke periode de ten onrechte ontvangen kosten van de inkomensvoorziening worden teruggevorderd;
 - b. de termijn of termijnen waarbinnen de belanghebbende de ten onrechte ontvangen kosten van de inkomensvoorziening dient terug te betalen;
 - c. op welke wijze het besluit, bij gebrekkige betaling, ten uitvoer zal worden gelegd.

16. Wettelijke rente

Burgemeester en wethouders maken geen gebruik van de bevoegdheid om de schuldenaar wettelijke rente in rekening te brengen zoals bedoeld in artikel 4:98 Awb.

17. Betaling

a. Wijze en tijdstip van betaling

De betaling geschiedt binnen zes weken nadat de beschikking op de voorgeschreven wijze is bekend gemaakt (artikel 4:87 Awb). De betaling door de schuldenaar geschiedt door bijschrijving op de daartoe bestemde bankrekening, tenzij een andere wijze van betaling te prefereren is. Als tijdstip van betaling geldt de datum waarop de rekening van de gemeente wordt gecrediteerd (artikel 4:89 leden 1 en 3 Awb). Bij betaling aan de kas van de gemeente geldt de dag waarop het bedrag aan het loket van de gemeente is betaald als tijdstip van betaling. Bij betaling aan de kas ontvangt de schuldenaar een kwitantie (artikel 4:90 Awb).

b. De afboeking van de betaling

De afboeking van betalingen waarvan de bestemming is aangegeven worden afgeboekt overeenkomstig de opgave van de betaler (artikel 4:92 lid 2 Awb). Betalingen waarvoor geen bestemming is gegeven (de zogenoemde ongerichte betalingen) worden afgeboekt op de oudste openstaande vorderingen, met dien verstande dat de aard van de vorderingen aanleiding kan zijn hiervan af te wijken (bijvoorbeeld indien er sprake is van een vordering die betrekking heeft op het lopende kalenderjaar en die nog niet is gebruteerd ingevolge artikel 54 lid 4 WIJ).

c. De kosten van betaling

De kosten van betaling (bijvoorbeeld porto- en bankkosten) komen voor rekening van de schuldenaar (artikel 4:91 lid 1 Awb).

18. Uitstel van betaling

a. Invulling bevoegdheid tot verlenen van uitstel van betaling (artikel 4:94 Awb)

Burgemeester en wethouders verlenen op verzoek van de schuldenaar of ambtshalve uitstel van betaling, indien naar het oordeel van burgemeester en wethouders het uitstel bijdraagt tot sociale activering, arbeidsinschakeling, de oplossing van een schuldenproblematiek of het overbruggen van de periode van bezwaar of beroep. Voorts kan uitstel van betaling worden verleend indien er sprake is van zeer dringende redenen die het uitstel noodzakelijk maken. Gedurende het uitstel zal er niet worden aangemaand of ingevorderd. De bevoegdheid tot verrekening (artikel 4:93 Awb) blijft echter bestaan. De termijn waarvoor het uitstel geldt wordt vastgelegd in de beschikking tot uitstel van betaling. Aan deze beschikking kunnen voorwaarden worden verbonden, zoals een betalingsregeling of een verplichting tot het stellen van zekerheid.

b. Weigeren van uitstel van betaling

Een verzoek om uitstel van betaling wordt in ieder geval afgewezen als:

- a. De medewerking van de verzoeker aan de gemeente naar het oordeel van burgemeester en wethouders onvoldoende is;
- b. Onjuiste gegevens worden verstrekt;

- c. De gevraagde gegevens niet (volledig) binnen de daartoe gestelde termijn zijn verstrekt;
- d. De gevraagde zekerheid niet wordt gesteld;
- e. De waarde van vermogensobjecten in redelijkheid te gelde kan worden gemaakt teneinde daarmee de verschuldigde vordering te betalen;
- f. De berekende betalingscapaciteit zodanig is dat de schuld direct voldaan kan worden;
- g. De betalingsregeling zich over een onaanvaardbare termijn uitstrekt;
- h. De betalingsproblemen structureel zijn en een betalingsregeling geen uitkomst zal bieden;
- i. Sprake is van een verzoek om uitstel van betaling van een vordering in verband met betalingsmoeilijkheden en voorafgaande aan dat verzoek uitstel is genoten in verband met een bezwaar- of beroepsprocedure tegen een terugvorderings- of verhaalsbesluit, terwijl gedurende die procedure betalingsmiddelen ter beschikking hebben gestaan, waarmee de vordering kon worden betaald;
- j. Indien de schuldenaar reeds eerder een regeling heeft genoten, maar deze niet is nagekomen;
- k. Het in bezwaar betwiste bedrag minder dan € 50,00 bedraagt.

Burgemeester en wethouders zijn verplicht de schuldenaar in de gelegenheid te stellen zijn zienswijze naar voren te laten brengen voordat hij het verzoek om uitstel geheel of gedeeltelijk afwijst (artikel 4:7 Awb). Als het verzoek om uitstel wordt afgewezen, moet gemotiveerd worden waarom tot afwijzing van het verzoek is besloten. Daarbij moeten alle afwijzingsgronden worden genoemd; er kan niet volstaan worden met het noemen van de voornaamste afwijzingsgrond.

c. Intrekken of wijzigen beschikking tot uitstel van betaling (artikel 4:96 Awb)

In de volgende gevallen zal de beschikking tot uitstel van betaling worden gewijzigd of ingetrokken:

- 1. Indien de voorschriften niet worden nageleefd;
- 2. Indien de schuldenaar onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van de juiste of volledige gegevens tot een andere beschikking zou hebben geleid;
- 3. Indien veranderde omstandigheden zich verzetten tegen de voortduring van het uitstel.

19. Aanmaning

a. Termijn voor aanmaning en van betaling na aanmaning

Indien de schuldenaar in verzuim is, zoals bedoeld in artikel 4:97 Awb, wordt binnen twee weken na constatering van het verzuim, of op enig ander tijdstip, een schriftelijke aanmaning verzonden, waarin de schuldenaar wordt gemaand om binnen twee weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de aanmaning is verzonden, tot betaling over te gaan (artikel 4:112 lid 1 Awb).

b. Gevolgen niet nakoming aanmaning

De aanmaning vermeldt dat bij niet tijdige betaling deze zal worden afgedwongen door op kosten van de schuldenaar uit te voeren invorderingsmaatregelen (artikel 4:112 lid 3 Awb).

c. Aanmaningsvergoeding

Burgemeester en wethouders brengen bij de schuldenaar geen aanmaningsvergoeding als bedoeld in artikel 4:113 Awb in rekening.

d. Gedeeltelijke voldoening aan de aanmaning

Als na de verzending van een aanmaning een gedeelte van het achterstallige bedrag wordt voldaan, dan wordt de uitvaardiging van een dwangbevel voor het restant niet door een nieuwe aanmaning voorafgegaan.

20. Dwangbevel

a. Tijdstip van uitvaardigen dwangbevel

Binnen een maand of op enig later tijdstip nadat niet (volledig) binnen de aanmaningstermijn is betaald, vaardigen burgemeester en wethouders een dwangbevel uit (artikel 56 lid 2 WIJ en artikel 4:117 lid 1 Awb).

b. Bekendmaking van het dwangbevel

Burgemeester en wethouders maken zoveel mogelijk gebruik van de mogelijkheid het dwangbevel per post te betekenen (artikel 56 lid 4 WIJ). De betekening van het dwangbevel per post met het bevel tot betaling binnen een week vindt plaats door het ter post bezorgen door burgemeester en wethouders van een voor de schuldenaar bestemd afschrift van het dwangbevel met bevel tot betaling. Onder ter post bezorging wordt verstaan: het door burgemeester en wethouders ter aangetekende verzending aanbieden van het afschrift aan TNT-Post. Als betekeningsdatum geldt in het algemeen de datum van de ter post bezorging.

Indien betekening per post niet mogelijk of wenselijk is, bijvoorbeeld omdat beslag op goederen of beslag op een bankrekening de voorkeur verdient, wordt de betekening overgelaten aan de deurwaarder, zoals bedoeld in artikel 4:123 Awb.

c. Kosten dwangbevel.

De kosten van het dwangbevel, gesteld op een bedrag van € 25,-, worden bij de schuldenaar in rekening gebracht (artikel 4:119 en artikel 4:120 Awb).

d. Bundeling vorderingen

Indien bij dezelfde schuldenaar meerdere vorderingen tot een dwangbevel leiden, worden de verschillende vorderingen zoveel mogelijk in één dwangbevel gebundeld (artikel 4:119 lid 2 Awb).

e. Tenuitvoerlegging dwangbevel

Het dwangbevel levert een executoriale titel op (artikel 4:116 Awb). Na betekening aan de schuldenaar, zullen burgemeester en wethouders het dwangbevel met toepassing van de voorschriften van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering ten uitvoer leggen, indien niet binnen de gestelde termijn aan het bevel tot betaling volledig is voldaan.

21. Verrekening en beslaglegging

a. Invulling bevoegdheid tot verrekening (artikel 4:93 Awb)

Indien de persoon van wie kosten van de inkomensvoorziening als bedoeld in de artikelen 54 en 55 WIJ worden teruggevorderd algemene bijstand of een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte werkloze werknemers, de Wet inkomensvoorziening oudere en gedeeltelijk arbeidsongeschikte gewezen zelfstandigen, het Besluit bijstandverlening zelfstandigen

2004 of de Wet werk en inkomen kunstenaars ontvangt, is het college van burgemeester en wethouders ingevolge artikel 56 lid 3 WIJ bevoegd tot verrekening van die kosten met die algemene bijstand of uitkering. Van deze bevoegdheid maakt het college zoveel mogelijk gebruik. Een eventuele betalingsregeling die wordt getroffen met een schuldenaar zoals hier wordt bedoeld, wordt in ieder geval gerealiseerd door middel van verrekening.

b. Regels ten aanzien van verrekenen

Ten aanzien van verrekenen hanteren burgemeester en wethouders de volgende regels:

- Er wordt niet tot verrekening over gegaan, indien de middelen van de schuldenaar afdoende zijn om de vordering in één keer te betalen;
- De schuldenaar wordt met een kennisgeving op de hoogte gesteld van het feit dat een vordering op grond van een terugvorderingsbesluit ex artikel 54 en 55 WIJ met zijn of haar bijstand of uitkering wordt verrekend, alsmede van de hoogte van het bedrag van de verrekening (artikel 4:93 lid 2 Awb);
- De schuldenaar dient door verrekening nimmer te beschikken over een inkomen dat minder is dan de voor hem of haar geldende beslagvrije voet (artikel 4:93 lid 4 Awb),
- Een verleend uitstel tot betaling staat verrekening niet in de weg (artikel 4:93 lid 5 Awb);
- De gehele reeds op het moment van verrekening gereserveerde vakantietoeslag ingevolge bijstandsverlening of uitkeringsverstrekking wordt verrekend met de vordering, tenzij het ontstaan van de vordering de schuldenaar niet te verwijten valt.

c. Beslaglegging

Een executoriaal beslag vindt plaats overeenkomstig de artikelen 479b tot en met 479g, behoudens artikel 479e lid 2 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

De kosten van invordering middels beslaglegging komen voor rekening van de schuldenaar (artikel 4:120 Awb).

Deze kosten worden als volgt gesteld.

Schuldbedrag	In rekening te brengen kosten
€ 0,00 tot € 250,00	€ 35,00
€ 250,00 tot € 500,00	€ 70,00
€ 500,00 tot € 1.250,00	€ 105,00
€ 1.250,00 tot € 2.500,00	€ 150,00
€ 2.500,00 en meer	€ 300,00

22. Verjaring

Ten aanzien van verjaring van de vordering zijn de artikelen 4:104 tot en met 4:111 Awb van toepassing.

23. Bescherming van de beslagvrije voet

Indien de schuldenaar op grond van de wet in het kader van invordering door middel van verrekening of dwangbevel de bescherming van de beslagvrije voet geniet, vervalt deze bescherming indien de schuldenaar zijn inlichtingenplicht, zoals bedoeld in artikel 56 lid 1 WIJ, niet of niet behoorlijk nakomt (artikel 56 lid 5 WIJ).

Voorafgaand aan het vervallen van de bescherming van de beslagvrije voet wordt de schuldenaar van het voornemen hiertoe en de consequenties hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld. Voorts wordt de schuldenaar in de gelegenheid gesteld binnen vijf werkdagen de verzochte informatie alsnog te verstrekken, tenzij gelet op de aard van de gevraagde informatie een langere hersteltermijn redelijk is.

Indien de informatie niet alsnog wordt verstrekt, vervalt de bescherming van de beslagvrije voet zo snel mogelijk na het verstrijken van de gegeven hersteltermijn.

Indien na het verstrijken van de hersteltermijn de gevraagde informatie alsnog wordt verstrekt, zal per individueel geval worden bekeken of de bescherming van de beslagvrije voet alsnog wordt hersteld, met dien verstande dat de bescherming niet eerder wordt hersteld dan na drie maanden na overlegging van de gevraagde informatie.

Artikel II

Deze beleidsregels treden in werking op de eerste dag na de bekendmaking daarvan in het Gemeenteblad.

Besloten in de vergadering van 16 maart 2010.

Burgemeester en wethouders van Helmond

De burgemeester,
Drs. A.A.M. Jacobs.

De secretaris,
Dhr. A.A.M. Marneffe R.A.

Bekend gemaakt op:

19 maart 2010

De secretaris,
Dhr. A.A.M. Marneffe R.A.

Toelichting:

In deze beleidsregels wordt het beleid aangegeven inzake de bevoegdheid tot herziening, intrekking en terugvordering in het kader van de Wet investeren in jongeren (WIJ).

TOELICHTING BELEIDSREGELS HERZIENING, INTREKKING EN TERUGVORDERING WET INVESTEREN IN JONGEREN HELMOND

1. Algemeen

In de Wet investeren in jongeren is herziening en intrekking en het terugvorderen van ten onrechte verleende kosten van de inkomensvoorziening een algehele bevoegdheid van burgemeester en wethouders. Burgemeester en wethouders maken gebruik van deze bevoegdheid in de gevallen en op grond van de bepalingen in deze beleidsregels.

2. Herziening of intrekking van het vaststellingsbesluit van de inkomensvoorziening of van het werkleeraanbod

Evenals terugvordering van de kosten van de inkomensvoorziening is het met terugwerkende kracht gewijzigd vaststellen van het recht op een inkomensvoorziening door middel van een herzienings- of intrekkingsbesluit een algehele bevoegdheid van burgemeester en wethouders. Burgemeester en wethouders maken in beginsel in alle gevallen waarin er aanleiding is het vaststellingsbesluit met terugwerkende kracht te wijzigen, gebruik van deze bevoegdheid.

De bepalingen onder sub 1 en 2 van onderdeel A. zijn identiek aan de bepalingen van artikel 40 lid 3 WIJ, doch zijn met een dwingend karakter geformuleerd.

1. indien als gevolg van het niet of niet behoorlijk nakomen van de verplichting, bedoeld in artikel 30c, tweede of derde lid, van de Wet structuur uitvoeringsorganisatie werk en inkomen, heeft geleid tot het ten onrechte of tot een te hoog bedrag verlenen van inkomensvoorziening dan wordt in alle gevallen het recht op een inkomensvoorziening naar het verleden toe gecorrigeerd naar de juiste situatie.
2. In gevallen waarin anderszins de inkomensvoorziening ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verleend, dan kan in voorkomende gevallen herziening of intrekking van het vaststellingsbesluit aan de orde zijn.

Burgemeester en wethouders kunnen dus op grond van het derde lid van artikel 40 WIJ een besluit tot toekenning van een inkomensvoorziening in twee gevallen intrekken of herzien:

- Indien het niet of niet behoorlijk nakomen van een aantal verplichtingen heeft geleid tot het ten onrechte verstrekken van een inkomensvoorziening of tot het verlenen van een te hoog bedrag aan inkomensvoorziening;
- Als door een fout van de gemeente de inkomensvoorziening ten onrechte of tot een te hoog bedrag is verstrekt en de jongere dit redelijkerwijs had kunnen begrijpen.

Schending van de inlichtingenplicht is binnen de WIJ een schending van een verplichting als bedoeld in hoofdstuk 5 (artikel 44). Omdat artikel 40, derde lid, onder a, WIJ alleen regelt dat de schending van de inlichtingenplicht jegens UWV WERKbedrijf een intrekings- of herzieningsgrond is (artikel 44 WIJ wordt niet genoemd), zal de eventuele intrekking of herziening bij schending van de verplichtingen, bedoeld in artikel 44 WIJ, gebaseerd moeten worden op artikel 40, derde lid, onder b WIJ.

De bepalingen onder sub 1 en 2 van onderdeel B. zijn identiek aan de bepalingen van artikel 21 WIJ, doch zijn met een dwingend karakter geformuleerd.

1. wijziging optreedt in de omstandigheden, krachten of bekwaamheden van de jongere;
2. de jongere niet voldoet aan een of meer op hem rustende verplichtingen als bedoeld in hoofdstuk 5 van de WIJ en hem dit te verwijten valt.

3. Terugvordering

Deze bepaling vormt de kernbepaling van het gemeentelijke terugvorderingsbeleid WIJ. Benadrukt wordt dat de kosten van de inkomensvoorziening uitsluitend worden teruggevorderd in de gevallen waarin dit in de beleidsregels is vastgelegd.

4. Ten onrechte verleende inkomensvoorziening

De hier omschreven situaties waarin de kosten van de inkomensvoorziening worden teruggevorderd zijn identiek aan de bepalingen van artikel 54 WIJ. Om echter geen misverstand te laten bestaan over wanneer bijstand moet worden teruggevorderd zijn deze beleidsregels, in tegenstelling tot de formulering van artikel 54 WIJ, dwingend geformuleerd.

- a. De inkomensvoorziening is ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleend wanneer achteraf komt vast te staan dat over de betreffende periode geen, of tot een lager bedrag, recht op inkomensvoorziening bestond. Voorafgaande aan deze terugvordering dient op grond van artikel 40 lid 3 WIJ en beleidsregel nummer 2 van de Beleidsregels herziening, intrekking en terugvordering Wet investeren in jongeren eerst een herzienings- of intrekingsbesluit te worden genomen.
- b. Een voorschot wordt op grond van artikel 37 WIJ van rechtswege (automatisch op grond van de wet) verstrekt als een renteloze geldlening. Dit impliceert dat belanghebbende deze lening moet terugbetalen. Artikel 37 lid 3 WIJ regelt dat het verstrekte voorschot ineens wordt verrekend met de toegekende inkomensvoorziening over de periode waarop het voorschot betrekking had. Soms behoort verrekening van dit voorschot niet of niet volledig tot de mogelijkheden. Dat kan zijn omdat er geen toekenning van een inkomensvoorziening tot stand komt, of dat de toegekende inkomensvoorziening niet toereikend is om het totale bedrag van het voorschot ineens te verrekenen. Het openstaande bedrag van het voorschot wordt dan van belanghebbende teruggevorderd op grond van artikel 54 lid 1 sub b WIJ. Wanneer deze omstandigheid zich voordoet dan is een afzonderlijk terugvorderingsbesluit noodzakelijk ten aanzien van het bedrag dat niet (volledig) kan worden verrekend met de toegekende inkomensvoorziening.
- c. er kunnen naast de hierboven genoemde omstandigheden andere redenen zijn waarin de inkomensvoorziening bij nader inzien onverschuldigd is betaald. Het gaat hierbij met name om situaties

waarin er geen reden is om te komen tot herziening of intrekking van het vaststellingsbesluit, bijvoorbeeld wanneer de inkomensvoorziening is verleend in afwachting van het beschikbaar komen van middelen (inkomen of vermogen). Ook de onverschuldigd betaalde inkomensvoorziening als gevolg van een administratieve vergissing dient op grond deze beleidsregel te worden teruggevorderd. Als restrictie geldt dat alleen kan worden teruggevorderd indien de belanghebbende redelijkerwijs kon begrijpen dat hij ten onrechte inkomensvoorziening ontving. Voor de hier bedoelde vorm van terugvordering geldt een wettelijke vervalttermijn van 2 jaar.

- f. In de volgende gevallen moet het college afzien van brutering en kunnen alleen de netto kosten van de inkomensvoorziening teruggevorderd worden:
1. De reden voor terugvordering is in de loop van het jaar ontstaan en het college heeft nagelaten belanghebbende hiervan tijdig in kennis te stellen, waardoor deze niet meer in staat was de vordering binnen het kalenderjaar terug te betalen (zie CRvB 28-11-2006, nrs. 05/2497 NABW e.a.). In deze uitspraak waren de inkomsten, die tot de terugvordering hadden geleid, door belanghebbende keurig opgegeven en kon haar niet worden verweten dat zij de inlichtingenplicht had geschonden. Niet was gebleken dat het college niet in staat was geweest om in het kalenderjaar al tot terugvordering over te gaan. Het college had derhalve niet in redelijkheid gebruik kunnen maken van de bevoegdheid tot bruto-terugvordering. Zie ook CRvB 08-06-2007, nrs. 06/1837 WWB e.a. en CRvB 24-07-2007, nr. 06/3265 WWB.
 2. Belanghebbende kan terzake van het ontstaan van de schuld geen verwijt worden gemaakt en hem kan ook niet worden verweten dat de schuld niet binnen het betreffende boekjaar is terugbetaald (CRvB 15-07-2008, nr. 07/1890 WWB, CRvB 27-01-2009, nr. 08/4903 WWB en CRvB 06-10-2009, nr. 08/2103 WWB).

5. Terugvordering van echtgenoten

Op grond van artikel 55 lid 1 WIJ kan de inkomensvoorziening die als gevolg van schending van de inlichtingenplicht niet als een inkomensvoorziening voor gehuwden is verleend, maar wel als een inkomensvoorziening voor gehuwden verleend had moeten worden, tevens worden teruggevorderd van degene met wiens middelen rekening had moeten worden gehouden. Eenvoudiger gesteld: de inkomensvoorziening die aan een alleenstaande is verleend, die achteraf een gezamenlijke huishouding blijkt te voeren, kan tevens van de verzwegen partner worden teruggevorderd.

Duidelijk moet zijn dat:

- de ontvanger van de inkomensvoorziening het voeren van een gezamenlijke huishouding met deze partner heeft verzwegen.
- de verzwegen partner van het verlenen van de inkomensvoorziening op de hoogte was.

Alle personen waarvan in bovengenoemde situaties kan worden teruggevorderd zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de gehele vordering. Dit betekent in de praktijk dat het gehele bedrag van elke persoon kan worden teruggevorderd. In gevallen waarin een persoon niet in staat is om (het volledige) bedrag terug te betalen kan de andere persoon voor het gehele (restant)bedrag worden aangesproken. In principe dienen alle

debiteuren die hoofdelijk aansprakelijk zijn hun aandeel in de aflossing onderling met elkaar te verrekenen. Dit is niet het probleem van de gemeente.

6. Afzien van het nemen van een terugvorderingsbesluit

In het terugvorderingsproces kan op twee momenten worden afgezien van terugvordering. Ten eerste kan worden besloten om geen terugvorderingsbesluit te nemen. De vordering komt in dat geval niet tot stand. Ten tweede kan worden afgezien van verdere terugvordering in een later stadium. Deze variant, ook wel kwijtschelding genoemd, wordt behandeld in beleidsregel 7 en verder.

In individuele situaties kunnen dringende redenen grond zijn om van een terugvorderingsbesluit af te zien. Hiervan kan sprake zijn wanneer de vordering is ontstaan buiten toedoen van de belanghebbende, en hem hiervan geen enkel verwijt kan worden gemaakt. Tevens zal in dat geval aannemelijk moeten zijn dat de belanghebbende niet kon weten dat hij ten onrechte inkomensvoorziening ontving.

In gevallen waarin eerst een herzienings- of intrekkingbesluit aan de orde is kan van een dergelijk besluit reeds worden afgezien wegens een dringende reden (zie beleidsregel 2). In dat geval is er ook geen grond tot het nemen van een terugvorderingsbesluit.

7. tot en met 10. Kwijtschelding wegens schuldenproblematiek

Wanneer een terugvordering van een inkomensvoorziening door middel van een terugvorderingsbesluit is vastgelegd dan kan er in een later stadium reden zijn om de vordering (gedeeltelijk) kwijt te schelden.

In deze beleidsregel is artikel 78a Abw nagenoeg letterlijk overgenomen.

11. tot en met 14. Kwijtschelding na voldoen aan betalingsverplichting

In deze beleidsregels komt tot uitdrukking dat de aard van de vordering bepalend is voor het moment waarop kwijtschelding aan de orde kan zijn.

Kwijtschelding kan aan de orde zijn als bij:

- leenbijstand 3 jaren correct is voldaan aan de aflossingsverplichting. Met uitzondering van de leenbijstand voor schulden;
- ten onrechte genoten inkomensvoorziening 5 jaren correct is voldaan aan de aflossingsverplichting, en;
- fraudevorderingen 10 jaren correct is voldaan aan de aflossingsverplichting en tevens de debiteur niet opnieuw in die periode fraude heeft gepleegd.

Tevens is de bepaling opgenomen dat bij vorderingen kwijtschelding aan de orde kan zijn. Deze 'kan'-bepaling heeft vooral betrekking op de mogelijkheid af te zien van kwijtschelding indien de debiteur in de periode van aflossing opnieuw fraude heeft gepleegd. Een uitzondering wordt gemaakt voor leenbijstand voor schulden. Bij niet nakoming van de verplichting wordt de volledige lening teruggevorderd en gelden de bepalingen van beleidsregel 11.

15. Terugvorderingsbesluit

In deze regel is geregeld welke aspecten in ieder geval onderdeel uitmaken van het terugvorderingsbesluit.

Beleidsregels 16. tot en met 23.

De inhoud van deze beleidsregels spreekt voor zich.

Tenuitvoerlegging door middel van beslag (beleidsregel nr. 21 onder c) kan geschieden conform de regels van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering. De gemeente heeft de mogelijkheid van vereenvoudigd derdenbeslag op loon of uitkering.

De procedure is als volgt:

- de gemeente stuurt met een kennisgeving een afschrift van het dwangbevel naar degene van wie debiteur een periodieke uitkering ontvangt
- hierin wordt de beslagvrije voet aangegeven
- de derde-beslagene moet de kennisgeving binnen 8 dagen voor gezien terugzenden aan de gemeente
- door de terugzending is het beslag gelegd. De derde-beslagene wordt hiermee verplicht het voor beslag vatbare bedrag uit te betalen aan de gemeente
- de gemeente moet binnen 7 dagen na retourontvangst van de kennisgeving een afschrift van die kennisgeving aangetekend toezenden aan de debiteur. Als de gemeente dit nalaat kan debiteur de President van de rechtbank vragen het beslag op te heffen.